

preussiske Toldtarif, saa er den danske langt liberalere end den preussiske, idet den er meget lavere i alle de væsentligste Sætser, og, hvad mere er, jeg slutter, at det danske Toldsystem, sammenlignet med hvilken som helst Toldtarif, der maatte blive besluttet af en nordtydsk Toldforening, ogsaa fremtidig vil være liberalere end denne, thi vort Toldsystem hører til de liberaleste i Europa; jeg kender intet Toldsystem, som i sin Totalitet er saa liberalt som dette, naaget alle de Mangler, som kunne være i Enkeltighederne. Jeg holder i min Haand en Bog, som fra Finansministeriets Side ogsaa har været meddeelt det ærede Udvalg til Afbenyttelse, for at man, hvor der er Spørgsmaal om Toldsatser, kunde benytte den samme Kilde, og ikke ved maaffee at bruge Kilder af forskjellig Art komme til forskellige Resultater. Det er det nyesse Værk, som sammenligner de forskellige Toldtariffer i de vigtigste Lande i Europa. Jeg vil nødigt tillade mig for Diebliffet at opholde det ærede Thing med at føre Beviset ved Gjengivelsen af de forskellige gjældende Toldsatser for hvad jeg her har sagt, jeg maa forbeholde mig dette, hvis mine Uttringer skulle finde Modsigelse. Men lader os gaae saa vidt at tænke os, at Holsteen dog overvandt den Modbydelighed, som er medfødt enhver Consument, og som vi i Særdeleshed i disse Dage have seet er medfødt en Samling af flere Consumenter, for at svare flere og høiere Toldsatser end nødvendigt, lader os tænke os, at de virkelig have lyst til at indgaae en Toldforening med deres Naboer paa den anden Side Elben, — troer man da, at den Tillokkelse, der vilde være dertil, vil kunne sammenlignes med en modsat Tillokkelse, som jeg skal tillade mig at foreholde de Herrer i et andet Billede? Lader os tænke os, at en Lov, som den af det ærede Udvalg foreslaaede, kommer istand, hvorledes vil saa Forholdet være? Saa vil Hans Majestæt ved at stadfæste en af Rigsdagen vedtagen Lov, der indfører alle de Toldsatser, som her ere bestemte, for Kongerigeis Bedkommende, samtidigt give en lignende Lov for Hertugdømmet Slesvigs Bedkommende, hvorved altsaa disse Toldsatser ville indføres indtil Eideren, og — det er det ærede Udvalgs Forudsætning, ellers vilde det

ikke kunne være Meningen, at der skulde stee nogen Forberedelse ved denne Sag, — at Hans Majestæt samtidigt vil foretage lignende Toldforandringer i Holsteen; da staae Hans Majestæts Undersaatter paa begge Sider af Eideren ligeoverfor hinanden med en Toldgrændse mellem sig, og en Toldgrændse, som adskiller — hvad? — som adskiller to Landsdele fra hinanden, som svare accurat den selsamme Told, som ikke have andre Hindringer iveien, for at kunne føre deres Varer fra den ene Landsdeel til den anden, end at man vil forberede, man vil afvente, man vil see det an i nogen Tid, om de Virkninger, som ellers andre Steder i Verden antages at være en umiddelbar Følge af at have de samme Toldsatser, i Gæt og Alt tillade, at man kan have en fuldkommen fri Samfærsel med hinanden. Hvorledes troer de Herrer da, at Hans Majestæts, den i Holsteen og i Slesvig souveraine Konges Stilling vil være, hvorledes Hans Regjerings Stilling i det Tilfælde vil være, naar der ligger en Toldgrændse mellem to Landsdele, som svare accurat de selsamme Toldafgifter for Alt, hvad der indføres fra det Fremmede, to Landsdele, som have fælles Toldlovgivning i alle Forhold, to Landsdele, som tilforn saavel som Kongeriget Danmark stode i en fuldstændig Toldforbindelse med hinanden, ikke blot for de Artikler, som vare toldfrie i Danmark, ikke blot for deres egne Producter, som ligeledes gif frit ind i Danmark, men som havde en endnu nøiere Toldforbindelse, end det har været Tilfældet mellem Danmark og begge disse Hertugdømmer? Troer man, at Grindringen om det Toldforbund, som for 22de December 1850 har fundet Sted mellem Slesvig og Holsteen, er saa gammel, at den ikke er frisk nok til endnu saameget mere levende at føle Eidergrændsen, efter at alle de væsentligste Hindringer, som vare i Veien for den, vare bortfjernede? Troer man, at nogen Regjering skulde være stærk nok til i lang Tid at holde denne Grændse, troer man, at nogen Regjering skulde kunne det, naar Regjeringen ikke kan undgaae at være sig selv bevidst, at den absolut taget ikke behøver Rigsdagens Samtykke til at ophæve Eidergrændsen? Jeg vil